

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.3. Litteræ Pontificiæ in gratiam Religiosorum Mendicantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

Sæcul. XIII. mienſis aliquamdiu ſedem habuit: ſed
 A.C. 1255. nova urbe a Boruſſis combuſta, Elbin-
 gam ſe recepit, ubi magna in ſenectute
Differt. obiit. Bruno Epicoſopus Olomucenſis e-
Pruſſ. p. 213. rat natione Saxo, genere Comes Stheum-
De Epicoſc. bergius: Eccleſiam ſuam reddidit opu-
Olom. p. 182. lentiffimam, multos ei fundos compara-
Frecher. vit, & loca quædam munitionibus cin-
 xit: multos templis redditus annuos at-
 tribuit, multaque prædia beneficiaria e-
 rexit, ita, ut magno Equitum numero ſti-
 patus incederet, cum ejus antecellores
 pauci tantum Eccleſiaſtici comitarentur.
 Vide, quo ex capite tunc Epicoſopi lauda-
 ti fuerint!

§. III.

*Litteræ Pontificiæ in gratiam Reli-
 gioſorum Mendicantium.*

Papa Alexander apprime favebat Reli-
 gioſis Mendicantibus; ut ab ingreſſu
 Pontificatus ſui oſtendit per litteras ad om-
 nes Epicoſpos & generatim ad omnes
 Eccleſiaſticos ſcriptas, quæ ſic inchoan-
 tur: Nihil extraordinarium eſt attentius
 examinare id, quod per anteoccupationem
 aut præcipitem celeritatem actum eſt.
 Cum dein retuliſſet, quid continerent
 litteræ Innocentii IV. 21 Nov. an. 1254
 datæ, quibus initium: *Eſt animarum,*
 quæ Religioſorum Mendicantium privi-
 legia

ſp. Vading.
append. to. 2.
p. 18.
Duboulay
p. 273.
Sup. lib. 83.
 §. 55.

legia constringerent, addit: Quoniam hac de materia diligentius deliberare statuimus, præcipue pacem ac quietem Ecclesiarum optantes, eas litteras, cæterasque omnes, forsitan eadem de re contra eosdem Religiosos scriptas, & omnia per consecutionem facta omnino retexenda duximus, vetamusque, ne illas exequamini. Dabat ultimo Decembris an. 1254 nempe quinto ab accepta corona die.

Post tres menses fusum edidit diploma finiendis inter Doctores Parisienses ac Dominicanos controversiis, atque Universitati pro regula serviturum. Sic incipitur: Schola Parisiensis est velut arbor vitæ in terrestri paradiso, aut velut lampas accensa in domo Domini. Et postquam in hujus Scholæ laudes excurrit, narrat originem contentionis inter Doctores sæculares ac Dominicanos, & quæ ratione horum duo, Frater Bonushomo & Frater Elias quibusdam Universitatis sanctionibus se submittere recusaverint, quæ hanc ob causam eos a societate sua exclusit. Tum inhibitionem, ne Regulares eodem in cœnobio duos Doctores suo munere fungentes habeant; & Fratrum Prædicatorum, Minorumque appellationem ad solium Apostolicum refert, ad quam nec decretoriam ferre sententiam, nec rem conficere potuerit Papa Innocentius morte præventus.

Sæcul. XIII.
A.C. 1255.

Duboulay.

p. 282.

Vading.

an. 1253. n. 2.

M. Par.

p. 781.

Sup. Lib. 83.

p. 54.

Sæcul. XIII.
A. C. 1255.

Alexander auditis duarum partium Procuratoribus & Magistro Dominicanorum Generali declarat, se pro bono pacis statuisse sanctiones Universitatis moderari congruenter cuidam Gregorii IX. decreto. Igitur fusissime modum, quo Cancellarius Parisiensis docendi copiam faciat, præscribit, permittitque, ut hic ea potestate impertiat tot Doctores, quot decere putaverit, nullum eorum figendo numerum ne Regularium quidem. Ratam habet statutam cessationem lectionum, si Universitati fiat injuria. Denique pristinum in locum restituit Doctores Ord. Præd., ab Universitatis corpore sejunctos: huic mandat, ut eos recipiat, & omnes sententias contra eosdem latas retexit. Hoc diploma datum est 14 Aprilis an. 1255 & dicitur *Quasi lignum vitæ* ob verba, per quæ inchoatur. Papa simul Episcopis Aurelianensi & Antistiodorensi præcepit, ut has litteras executioni darent, ac singulariter ut duos Doctores Dominicanos Bonumhominem ac Eliam in prioribus cathedris repõnerent. Idem etiam Doctoribus Parisiensibus diserte imperavit.

Vading.
append. t. 2.
p. 23.
Duboulat
to. 3. p. 286.

§. IV.

S. Ludovici virtutes.

sp. Rayn.
v. 42. 45.

Eodem pene tempore Papa S. Ludovico petenti duplicem præstitit gratiam,
ut